

[Arne Bjerregaard]

gen er tavs. Ganske vist siger hr. Ellemann-Jensen fra venstre, at den økonomiske målsætning for regeringen ligger klar og vil hjælpe. Det eneste, vi andre ikke har fået noget at vide om, er sådan set, hvorledes man vil nå den målsætning, man har stillet sig med hensyn til underskuddet på betalingsbalancen.

Situationen får mig til at citere fra forespørgselsdebatten af 12. maj 1978, Folketingstidende 1977-78, sp. 9914, som jeg allerede har bemærket økonomiministeren har læst:

»Det, som man kan beklage i den givne situation ... er, at regeringen tilsyneladende ingen løsning har på disse problemer. Regeringen har indtil dette øjeblik ikke kunnet skitsere nogen løsning, der ændrer den udvikling, som vi står med. Hvis den har nogen løsninger, så har den i hvert fald ikke delagtiggjort dette ting eller offentligheden i disse løsninger.«

Så var ordene fra den daværende ordfører for venstre, den nuværende økonomiminister i regeringen, og jeg mener ikke, jeg begår nogen uret ved at gøre disse ord af den nuværende minister, som dengang var venstres ordfører, til mine, til en sandhed i den øjeblikkelige situation.

I samme forespørgselsdebat udtalte statsministeren, Folketingstidende 1977-78, sp. 9896:

»... underskuddet og gælden har et betydeligt omfang i sammenligning med de valutareserver, vi har. Derfor er bevægelsesmulighederne i den danske rentepolitik under alle omstændigheder meget begrænsede.«

Det samme hører vi klart udtalt fra hr. Ellemann-Jensen og økonomiministeren i dag. Det er og var klar tale. Så længe vi har udlandsgælden, er det ikke muligt at nedsætte renten, fordi erhvervslivet ved en rentenedsættelse vil optage lån i Danmark i stedet for i udlandet, og det har vi jo ikke valutareserver til. Det er jo klart for enhver. Det har vi sagt 100 gange herinde og uden for denne sal, når vi skulle forklare folk problemerne i dette, og sådan set kunne vi derefter godt stoppe diskussionen. Vi kan næppe blive uenige om rigtigheden af, at en høj rente, hvis man ikke ændrer noget, er en simpel nødvendighed på grund af handelsunderskuddet. Men desværre er det også sådan, at handelsunderskuddet til dels er bestemt af en høj

rente, fordi en høj rente forringer vores konkurrenceevne. Den er ikke den eneste, men en medvirkende årsag til at forringe vores konkurrenceevne. På den måde er vi jo i en klart fastlåst situation, og det indrømmer man fra regeringspartierne og økonomiministerens side. Vi kan ikke ændre renten på grund af vores gæld til udlandet, og vores gæld til udlandet er forårsaget af en høj rente.

Men når man er i en fastlåst situation, må man jo søge at finde frem til nye veje, og det må være regeringens opgave i alt fald at påtænke at gå nye veje i den fastlåste situation, man er i. Men for mig at se holder regeringen på den samme holdeplads, som den holdt på, da den blev til. Den forsøger åbenbart ikke at bevæge sig derfra, enten fordi den ikke tør tage den konfrontation, enhver bevægelse forårsager, eller fordi de indre kræfter i regeringen rykker lige stærkt i hver sin retning.

Men lad mig da dog, da nu venstres tidligere ordfører er blevet økonomiminister, tage et tilbageblik og stille et kontant spørgsmål til, som han selv har været inde på, men som jeg synes han kom lidt let over i sit eget spørgsmål til statsministeren og den daværende økonomiminister.

Den nuværende økonomiminister foreslog som ordfører for venstre den 12. maj 1978, om det ikke var rimeligt, at staten overtog størsteparten af de nødvendige udlånslån for at gøre rentestørrelsen uafhængig af udlandsgælden. Så kan det ikke hjælpe, at økonomiministeren nøjes med at sige: ja men vi har lavet en kurssikringsordning. For øvrigt var venstre ikke særlig stærk tilhænger af den kurssikringsordning, som vi fremførte tanken om og var med til at gennemføre imod venstre.

Nu da venstres ordfører er blevet økonomiminister, vil jeg spørge, om det er økonomiministerens agt at realisere denne tanke nu, da ikke blot tanken, men også en handlingsmulighed foreligger - går jeg da ud fra. Eller tænker man måske anderledes og mere statisk, når man bliver minister? Vel kan der gøres indvendinger imod slig omlægning, men dem ønsker jeg overhovedet ikke at høre, for dem har jeg sådan set hørt. Det, jeg ønsker at høre fra økonomiministeren, er, om økonomiministeren tænker som i maj, og om han ønsker at realisere tankerne nu. Det